

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

21 päivänä joulukuuta 2016 (1)

Ennakkoratkaisupyyntö – Sijoittautumisvapaus – Alikapitalisoituja tytäryhtiöitä koskeva verolainsäädäntö – Lainan saaneen ulkomailla asuvan tytäryhtiön lainastaan maksamien korkojen sisällyttäminen lainan antaneen yhtiön verotettavaan tuloon – Lainan saaneen kotimaisen tytäryhtiön maksamien korkojen vapauttaminen verosta – Verotusvallan tasapuolinen jako jäsenvaltioiden kesken – Tarve torjua veronkiertoa

Asiassa C-593/14,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Vestre Landsret (Länsi-Tanskan ylioikeus) on esittänyt 16.12.2014 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 19.12.2014, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Masco Denmark ApS ja

Damixa ApS

vastaaan

Skatteministeriet,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit E. Juhász, C. Vajda (esittelevä tuomari), K. Jürimäe ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Tourrès,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.3.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Masco Denmark ApS ja Damixa ApS, edustajanaan J. Krogsøe, advokat,
- Tanskan hallitus, asiamiehenään C. Thorning, avustajanaan S. Horsbøl Jensen, advokat,
- Euroopan komissio, asiamiehinään M. Clausen ja W. Roels,

kuultuaan julkisasiamiehen 12.5.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 49 ja SEUT 54 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Masco Denmark ApS ja Damixa

ApS sekä Skatteministeriet (valtiovarainministeriö, Tanska) ja jossa on kyse kansallisten veroviranomaisten päätöksestä lisätä lainan antaneen, Tanskaan sijoittautuneen emoyhtiön verotettavaan tuloon Saksaan sijoittautuneen lainan saaneen tytäryhtiön maksamat korot, joita ei Saksan alikapitalisointia koskevan lainsäädännön perusteella voitu vähentää kyseisen tytäryhtiön veronalaisesta tulosta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Tanskan oikeus

3 Valtion tulo- ja varallisuusverosta annetun lain (lov om indkomst- og formueskat til staten) 4 §:n e momentin perusteella tanskalaisen yrityksen perimät korot on lähtökohtaisesti sisällytettävä sen verotettavaan tuloon.

4 Kyseisen lain 6 §:n e momentin mukaan tanskalaisilla yhteisöillä on yleinen korkomenojen vähennysoikeus.

5 Yhtiöiden oikeutta vähentää korkomenot rajoitetaan kuitenkin osakeyhtiöiden ynnä muiden tuloverotuksesta annetun lain (lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.; jäljempänä SEL) 11 §:n säännösten mukaisesti, kun kyseessä on alikapitalisointi. Kyseisen 11 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa kyseessä oleviin verokausiin, säädettiin seuraavaa:

”Jos yhtiö tai yhdistys

1) kuuluu 1 §:n 1 momentin 1–2a, 2d–2g tai 3a–5b kohdan soveltamisalaan [eli sen verotuksellinen asuinpaikka on Tanskassa],

2) on velkaa valtion tuloveron perusteista annetun lain [lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningslov)] 2 §:n 1 momentissa tarkoitetuille oikeushenkilöille [toisin sanoen se on velkaa osakkaalleen tai samaan konserniin kuuluville yhtiöille; jäljempänä konsernin sisäinen velka], ja

3) yhtiön tai yhdistyksen vieraan pääoman (velat) suhde omaan pääomaan on verovuoden lopussa suurempi kuin 4:1,

korkomenoja tai kurssitappioita, jotka liittyvät konsernin sisäisen velan ylimenevään osaan, ei voida vähentää. – – Kolmansilta saatuja lainoja, joille määräysvaltaa käyttävät omistajat tai niiden konserniyhtiöt ovat suoraan tai välillisesti antaneet vakuuden, pidetään konsernin sisäisinä velkoina. Vähennysoikeuden rajoitusta ei sovelleta, mikäli yhtiö tai yhdistys osoittaa, että samankaltaista rahoitusta on saatavissa toisistaan riippumattomien osapuolten välillä.

Vähennysoikeutta rajoitetaan vain, jos konsernin sisäinen velka ylittää 10 miljoonaa [Tanskan kruunua (DKK) (noin 1 344 528 euroa)]. Vähennysoikeuden rajoitusta sovelletaan lisäksi vain siihen konsernin sisäisen velan osaan, joka olisi luokiteltava omaksi pääomaksi, jotta vieraan pääoman (velat) suhde omaan pääomaan verovuoden lopussa olisi 4:1.”

6 Alikapitalisointia koskeva säännöstö otettiin Tanskassa käyttöön 26.6.1998 annetulla lailla nro 432, ja sitä sovellettiin vain, jos velkojan verotuksellinen asuinpaikka ei ollut Tanskassa. SEL:n 11 §:n säännöksiä kuitenkin muutettiin 31.3.2004 annetulla lailla nro 221 (jäljempänä SEL:n muuttamisesta annettu laki), ja tämä johti siihen, että kyseistä säännöstöä sovelletaan sittemmin myös tilanteisiin, joissa sekä velallisen että velkojan verotuksellinen asuinpaikka on Tanskassa.

7 Tässä tilanteessa annettiin SEL:n 11 §:n 6 momentti. Kyseisessä säännöksessä säädetään seuraavaa:

”Korkoja ja kurssivoittoja ei lasketa mukaan verovelvollisen [verovelvollisten yhtiöiden ja

ulkomaisten yhtiöiden verovelvollisten kiinteiden toimipaikkojen] verotettavaan tuloon, mikäli velallinen ei ole oikeutettu 1 momentin mukaisesti vähentämään vastaavia määriä – –”

8 SEL:n muuttamisesta annetun lain valmistelutöistä ilmenee, että ”koska tanskalaisten yhtiöiden verovähennysoikeutta vastaisuudessa rajoitetaan, vastikkeeksi ehdotetaan, että Tanskassa verovelvollisia yhtiöitä ei veroteta sellaisilta lainanottajilta saaduista koroista, jotka uusien säännösten mukaan eivät voi niitä vähentää, aivan kuten Tanskakaan ei verota muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhtiöitä tällaisista koroista”.

Saksan oikeus

9 Verovuosien 2005 ja 2006 alikapitalisointiin sovellettavat Saksan säännökset sisältyvät yhteisöverolain (Körperschaftsteuergesetz) 8 a §:ään. Kyseisen säännöksen mukaan yhtiöitä pidetään alikapitalisointina, jos vieraan pääoman määrä on yli puolitoistakertainen kyseisen yhtiön oman pääoman määrään verrattuna. Tällaisessa tilanteessa lainoista aiheutuvien korkomenojen vähennysoikeutta ei ole, jollei yhtiö osoita, että lainat olisi saatu kolmansilta vastaavin ehdoin.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

10 Damixa on tanskalainen yritys, joka on erikoistunut hanojen valmistukseen ja myyntiin. Verovuosina 2005 ja 2006, jolloin se oli Masco Denmarkin tytäryhtiö, Damixa toimi Saksan markkinoilla kokonaan omistamansa saksalaisen tytäryhtiön Damixa Armaturenin välityksellä.

11 Damixa Armaturen joutui vuosina 2005 ja 2006 taloudellisiin vaikeuksiin useiden erittäin tappiollisten verovuosien jälkeen. Kumulatiiviset tappiot olivat 31.12.2005 28 miljoonaa euroa, mikä johti 22,8 miljoonan euron suuruiseen negatiiviseen omaan pääomaan. Kyseisen tytäryhtiön kumulatiiviset tappiot olivat 31.12.2006 30,9 miljoonaa euroa, ja negatiivinen oma pääoma oli 25,8 miljoonaa euroa.

12 Damixa Armaturenin tappiot katettiin pääasiassa Damixan myöntämällä lainoilla. Damixa Armaturenin velka Damixalle oli verovuoden 2005 päättyessä 24,8 miljoonaa euroa ja verovuoden 2006 päättyessä 27,7 miljoonaa euroa.

13 Damixalle myönnettyjen lainojen korko oli peruskorko korotettuna 0,5 prosenttiyksiköllä. Verovuonna 2005 korkojen määrä oli 3 935 980 DKK (noin 529 203 euroa) ja verovuonna 2006 puolestaan 5 648 765 DKK (noin 759 492 euroa).

14 Damixa Armaturen ei vähentänyt näitä korkomenoja Saksassa saamastaan veronalaisesta tulosta siitä syystä, että ne olivat alikapitalisointitapauksessa sovellettavan, koronvähennysoikeutta rajoittavan Saksan lainsäädännön mukaan vähennyskelvotonta voitonjakoa.

15 Damixa ei ilmoittanut näitä tuottoja, toisin sanoen korkotuloja, veroilmoituksessaan veronalaisena tulona, koska sen mielestä korkotulon verotusta koskevat Tanskan säännöt olivat unionin oikeuden vastaisia.

16 Tanskan veroviranomaiset katsoivat 1.4.2008 tekemässään päätöksessä, että Damixan Damixa Armaturenille vuosina 2005 ja 2006 myöntämistä lainoista saadut korkotulot piti sisällyttää Damixan verotettavaan tuloon.

17 Tästä päätöksestä tehtiin oikaisuvaatimus Landskatteretiin (verotuksen oikaisulautakunta, Tanska), joka hylkäsi sen 16.12.2011 tekemällään päätöksellä.

18 Masco Denmark ja Damixa nostivat 15.3.2012 kanteen tästä hylkäävästä päätöksestä Retten i Odensessa (Odensen alioikeus, Tanska), ja tämän jälkeen ne valittivat kyseisen

tuomioistuimen tekemästä ratkaisusta Vestre Landsretiin (Länsi-Tanskan ylioikeus).

19 Masco Denmark ja Damixa ovat väittäneet ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa, että asiassa kyseessä olevat Tanskan säännöt eivät ole SEUT 49 artiklan, luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan kanssa, mukaisia, sillä ne eivät ole yhteensopivia sijoittautumisvapauden kanssa eikä tämä yhteensopimattomuus ole oikeutettua. Ne ovat tältä osin esittäneet, että SEL:n 11 §:n 6 momentissa säädettyä vapautusta sovelletaan vain silloin, kun lainan saanut tytäryhtiö asuu Tanskassa.

20 Valtiovarainministeri on kiistänyt kyseisen näkemyksen muun muassa sillä perusteella, että pääasiassa kyseessä oleva lainsäädäntö on unionin oikeuden sääntöjen mukainen. Valtiovarainministerin mukaan se, ettei Damixa Armaturen ollut voinut vähentää maksamiaan korkoja verotettavasta tulostaan, on johtunut Saksassa sovellettavista verosäännöksistä. Se on myös katsonut, että pääasiassa kyseessä oleva verotuksellinen haitta johtuu siitä, että Tanskan kuningaskunta ja Saksan liittotasavalta ovat käyttäneet verotusvaltaansa samanaikaisesti.

21 Tässä tilanteessa Vestre Landsret on päättänyt lykätä asian ratkaisemista ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko EY 43 artikla (josta on tullut SEUT 49 artikla), luettuna yhdessä EY 48 artiklan (josta on tullut SEUT 54 artikla) kanssa, esteenä sille, että jäsenvaltio ei myönnä kotimaiselle yhtiölle korkotuloja koskevaa verovapautusta tapauksissa, joissa toisessa jäsenvaltiossa asuva konserniyhtiö ei ole saanut vähentää verotuksessa vastaavia korkomenoja kyseisessä jäsenvaltiossa alikapitalisointitapauksissa sovellettavien, koronvähennysrajoituksia koskevien, (tässä tapauksessa kyseessä olevien kaltaisten) säännösten vuoksi, kun ensin mainittu jäsenvaltio myöntää kotimaiselle yhtiölle korkotulojen verovapautuksen tapauksissa, joissa samassa jäsenvaltiossa asuva konserniyhtiö ei saa vähentää verotuksessa vastaavia korkomenoja alikapitalisointitapauksissa sovellettavien, koronvähennysrajoituksia koskevien (tässä tapauksessa kyseessä olevien kaltaisten) kansallisten säännösten vuoksi?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa kysymyksellään selvittää pääasiallisesti, onko SEUT 49 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jolla mainitussa jäsenvaltiossa asuvalle yhtiölle myönnetään siellä asuvan tytäryhtiön maksamia korkoja koskeva verovapautus niiltä osin kuin viimeksi mainittu ei ole voinut vähentää vastaavia korkomenoja alikapitalisointitapauksissa sovellettavien, koronvähennysrajoitusten vuoksi mutta jolla suljetaan pois tällainen vapautus, jos tytäryhtiö asuu toisessa jäsenvaltiossa.

23 On syytä muistuttaa, että SEUT 49 artiklassa unionin kansalaisille tunnustettu sijoittautumisvapaus sisältää SEUT 54 artiklan mukaan niiden jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettujen yhtiöiden, joiden sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on unionin alueella, oikeuden harjoittaa toimintaansa kyseisessä jäsenvaltiossa tytäryhtiön, sivuliikkeen tai kauppaedustajan liikkeen välityksellä (ks. vastaavasti tuomio 21.2.2013, A, C-123/11, EU:C:2013:84, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

24 Vaikka sijoittautumisvapautta koskevien EUT-sopimuksen määräysten tarkoituksena on varmistaa se, että muista jäsenvaltioista tulevia kohdellaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa samalla tavalla kuin sen omia kansalaisia, niiden vastaista on myös se, että lähtöjäsenvaltio estää oman lainsäädäntönsä mukaisesti perustettua yhtiötä sijoittautumasta toiseen jäsenvaltioon, ja tämä pätee erityisesti sijoittautumiseen tytäryhtiön välityksellä (ks. vastaavasti tuomio 17.12.2015, Timac Agro Deutschland, C-388/14, EU:C:2015:829, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Sijoittautumisvapautta rajoitetaan, jos jäsenvaltion verojärjestelmässä kotimaista yhtiötä, jolla on tytäryhtiö toisessa jäsenvaltiossa, kohdellaan epäedullisemmin kuin kotimaista yhtiötä, jolla on tytäryhtiö ensin mainitussa jäsenvaltiossa (ks. vastaavasti tuomio 17.12.2015, Timac Agro Deutschland, C-388/14, EU:C:2015:829, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on syytä todeta, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallisella lainsäädännöllä kotimaiselle yhtiölle myönnetty verovapautus, joka koskee kotimaisen tytäryhtiön maksamia korkoja silloin, kun viimeksi mainittu ei ole voinut vähentää vastaavia korkomenoja alikapitalisointitapauksissa sovellettavien, koronvähennysoikeutta rajoittavien säännösten vuoksi, on veroetu.

27 Tällaisen edun epääminen kotimaiselta emoyhtiöltä toisessa jäsenvaltiossa asuvan tytäryhtiön sille maksamien sellaisten korkojen osalta, joita ei mainitun toisen jäsenvaltion alikapitalisointiin liittyvän lainsäädännön perusteella ole saatu vähentää kyseisen tytäryhtiön verotettavasta tulosta, on omiaan tekemään sijoittautumisvapauden käyttämisestä vähemmän houkuttelevaa emoyhtiön kannalta, ja sillä voidaan saada se luopumaan perustamasta tytäryhtiöistä muihin jäsenvaltioihin.

28 Tällainen erilainen kohtelu, joka pääasiassa johtuu pelkästään Tanskan säännöksistä, voidaan hyväksyä vain, jos se koskee tilanteita, jotka eivät ole objektiivisesti arvioituina toisiinsa rinnastettavissa, tai jos se on oikeutettu yleisen edun mukaisen pakottavan syyn vuoksi (tuomio 6.10.2015, Finanzamt Linz, C-66/14, EU:C:2015:661, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

29 Aluksi on syytä tutkia, ovatko kyseessä olevat tilanteet objektiivisesti arvioituina toisiinsa rinnastettavissa. Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa, että rajat ylittävän tilanteen rinnastettavuutta jäsenvaltion sisäiseen tilanteeseen on tutkittava siten, että huomioon otetaan kyseessä olevilla kansallisilla säännöksillä tavoiteltu päämäärä (tuomio 6.10.2015, Finanzamt Linz, C-66/14, EU:C:2015:661, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

30 SEL:n muuttamisesta annetun lain tämän tuomion 8 kohdassa esitetyistä valmistelutöistä ilmenee, että pääasiassa kyseessä oleva verovapautus otettiin käyttöön sen välttämiseksi, että Tanskassa asuvia emoyhtiöitä verotettaisiin tytäryhtiöille myönnettyistä lainoista saaduista koroista, kun niiden tytäryhtiöt eivät voi kokonaan tai osittain vähentää näitä korkoja vastaavia menoja sellaisten säännösten vuoksi, joilla maksettujen korkojen vähennysoikeutta rajoitetaan alikapitalisointitilanteessa.

31 Näin ollen on syytä todeta, että yhtäältä sellaisen kotimaisen emoyhtiön tilanne, joka on myöntänyt lainan alikapitalisointia koskevien säännösten soveltamisalaan kuuluvalla kotimaisella tytäryhtiölle, ja toisaalta sellaisen kotimaisen emoyhtiön tilanne, joka on myöntänyt lainan sellaiselle ulkomaiselle tytäryhtiölle, johon sovelletaan tällaisia säännöksiä siinä jäsenvaltiossa, jossa se asuu verotuksellisesti, ovat mainittuun tavoitteeseen nähden objektiivisesti arvioituina toisiinsa rinnastettavissa. Näissä kahdessa tilanteessa emoyhtiön saamat korkotulot saattavat nimittäin joutua taloudellisen kaksinkertaisen verotuksen tai ketjuverotuksen kohteeksi, mikä pääasiassa kyseessä olevalla lainsäädännöllä pyritään välttämään.

- 32 Toiseksi on syytä tutkia, onko tällainen erilainen kohtelu oikeutettua yleisen edun mukaisen pakottavan syyn vuoksi.
- 33 Jotta tällainen erilainen kohtelu olisi tällä tavoin oikeutettua, sillä on voitava taata kyseisen tavoitteen toteutuminen, eikä sillä saada ylittää sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi (tuomio 25.2.2010, X Holding, C?337/08, EU:C:2010:89, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 34 Tanskan kuningaskunta väittää, että pääasiassa kyseessä oleva erilainen kohtelu on oikeutettavissa sekä tarpeella varmistaa jäsenvaltioiden välinen verotusvallan tasapainoinen jako että veronkierron estämisellä.
- 35 Jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttämistä koskevan tarpeen osalta on todettava, että kyseisellä tarpeella voidaan oikeuttaa erilainen kohtelu silloin, kun tarkastellulla järjestelmällä pyritään estämään menettelytapoja, jotka ovat omiaan vaarantamaan jäsenvaltion oikeuden käyttää verotusvaltaansa sen alueella toteutettujen toimintojen osalta (tuomio 21.2.2013, A, C?123/11, EU:C:2013:84, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttäminen voisi täten johtaa siihen, että johonkin näistä valtioista sijoittautuneiden yhtiöiden taloudelliseen toimintaan olisi tarpeen soveltaa pelkästään kyseisen valtion verosääntöjä niin voittojen kuin tappioidenkin osalta (tuomio 21.2.2013, A, C?123/11, EU:C:2013:84, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 37 Sillä, että yhtiöille annettaisiin mahdollisuus valita, otetaanko niiden tappiot huomioon siinä jäsenvaltiossa, johon ne ovat sijoittautuneet, vai jossakin toisessa jäsenvaltiossa, vaarannettaisiin nimittäin huomattavasti verotusvallan tasapainoista jakoa jäsenvaltioiden välillä, koska tällöin veron perusteet muuttuisivat siirrettyjä tappioita vastaavan määrän verran molemmissa valtioissa (tuomio 21.2.2013, A, C?123/11, EU:C:2013:84, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Käsiteltävässä asiassa on syytä todeta, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan pääasiassa tarkoitettua vapautusta sovelletaan pelkästään kotimaisen tytäryhtiön maksamiin korkoihin, on omiaan säilyttämään verotusvallan tasapainoisen jaon kyseisten jäsenvaltioiden välillä. Myöntämällä sellaiselle kotimaiselle yhtiölle, joka on antanut lainan toisessa jäsenvaltiossa asuvalle tytäryhtiölleen, verovapautuksen kaikkien niiden tytäryhtiön maksamien korkojen osalta, joita tämä ei ole voinut vähentää kyseisen toisen jäsenvaltion alikapitalisointia koskevien säännösten vuoksi, emoyhtiön asuinjäsenvaltio luopuisi keskinäisessä riippuvuussuhteessa olevien yhtiöiden mielensä mukaisesti tekemien valintojen vuoksi oikeudestaan verottaa korkoja, jotka kyseinen emoyhtiö on saanut tytäryhtiöiden asuinjäsenvaltion alikapitalisointia koskevien säännösten vuoksi, mitä pääasiassa kyseessä olevalla lainsäädännöllä pyritään välttämään.
- 39 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella lainsäädännöllä ylitetään kuitenkin se, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- 40 Sijoittautumisvapautta ei tosin voida ymmärtää siten, että jäsenvaltio olisi pakotettu laatimaan verosääntönsä jonkin toisen jäsenvaltion verosäännöt huomioon ottaen varmistaa kaikkissa tilanteissa verotuksen, joka poistaa kaikki kansallisista verolainsäädännöistä johtuvat eroavuudet, koska päätökset, jotka yhtiö tekee kaupallisten rakenteiden sijoittamisesta ulkomaille, voivat tapauksen mukaan olla enemmän tai vähemmän edullisia tai epäedullisia tällaiselle yhtiölle (tuomio 23.10.2008, Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, C?157/07, EU:C:2008:588, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Pääasiassa esillä olevan kaltaisessa asiayhteydessä SEUT 49 artikla, luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan kanssa, ei voi vaikuttaa siten, että lainan toisessa jäsenvaltiossa asuvalle tytäryhtiölleen myöntäneen emoyhtiön asuinjäsenvaltio veloitettaisiin menemään pidemmälle kuin myöntämään vapautus kyseiselle emoyhtiölle niiden korkomenojen määrän osalta, joita tytäryhtiö ei voisi vähentää, jos sovellettaisiin emoyhtiön asuinjäsenvaltion alikapitalisointiin liittyviä säännöksiä. Näistä määräyksistä ei siis voi aiheutua, että kyseisen emoyhtiön asuinjäsenvaltio veloitettaisiin ottamaan käyttöön kyseiselle emoyhtiölle myönnettävä, toisen jäsenvaltion verojärjestelmään perustuva suurempi vapautus, tai muutoin toisen jäsenvaltion verotusvallan käyttö rajoittaisi ensiksi mainitun jäsenvaltion verotuksellista autonomiaa (ks. analogisesti tuomio 30.6.2011, Meilicke ym., C?262/09, EU:C:2011:438, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

42 Tästä huolimatta on syytä korostaa, että kun jäsenvaltiossa on voimassa järjestelmä ketjuverotuksen tai taloudellisen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tai vähentämiseksi tapauksessa, jossa tässä jäsenvaltiossa asuvat yhtiöt jakavat osinkoja siellä asuville henkilöille, sen on kohdeltava vastaavalla tavalla ulkomailla asuvien yhtiöiden tässä jäsenvaltiossa asuville henkilöille jakamia osinkoja (tuomio 30.6.2011, Meilicke ym., C?262/09, EU:C:2011:438, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen)

43 Pääasiassa kyseessä olevassa asiayhteydessä, joka liittyy jäsenvaltiossa asuvaan emoyhtiöön, jonka tytäryhtiö asuu toisessa jäsenvaltiossa, jossa sovelletaan alikapitalisointia koskevia ankarampia säännöksiä, sillä, että emoyhtiön asuinjäsenvaltio myöntää verovapautuksen kyseisen tytäryhtiön tälle emoyhtiölle maksamille koroille niiltä osin kuin tytäryhtiö ei olisi voinut vähentää niitä emoyhtiön asuinjäsenvaltion alikapitalisointia koskevien säännösten perusteella, ei vaarannettaisi verotusvallan tasapuolista jakoa, ja se olisi toimenpide, jolla sijoittautumisoikeutta rajoitettaisiin vähemmän kuin pääasiassa kyseessä olevalla lainsäädännöllä (ks. analogisesti tuomio 12.12.2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C?446/04, EU:C:2006:774, 52 kohta ja tuomio 30.6.2011, Meilicke ym., C?262/09, EU:C:2011:438, 32 kohta).

44 Veronkierron estämistä koskevasta tavoitteesta on todettava, että jotta kyseiseen oikeuttamisperusteeseen nojautuva perustelu voitaisiin hyväksyä, tällaisen toimen erityisenä tavoitteena on oltava sellaisten menettelyjen estäminen, joilla luodaan ilman taloudellista todellisuuspohjaa olevia täysin keinotekoisia järjestelyjä sen veron kiertämiseksi, joka olisi normaalisti maksettava asianomaisen jäsenvaltion alueella harjoitetusta toiminnasta syntyneistä voitoista (ks. vastaavasti tuomio 17.12.2015, Timac Agro Deutschland, C?388/14, EU:C:2015:829, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen)

45 Tältä osin on syytä todeta, ettei pääasiassa kyseessä olevan lainsäädännön erityisenä tavoitteena ole sulkea veroedun ulkopuolelle sellaisia täysin keinotekoisia järjestelyjä, joilla pyrittäisiin välttämään Tanskan verolainsäädännön soveltaminen, vaan sillä suljetaan yleisesti veroedun saajien piiristä pois kaikki ne kotimaiset emoyhtiöt, jotka ovat jostakin syystä myöntäneet lainan toisessa jäsenvaltiossa asuvalle alikapitalisoidulle tytäryhtiölle (ks. analogisesti tuomio 12.12.2002, Lankhorst-Hohorst, C?324/00, EU:C:2002:749, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

46 Unionin tuomioistuimen saamasta asiakirja-aineistosta näyttää lisäksi ilmenevän, että Damixan myöntämällä lainoilla oli tarkoitus rahoittaa pääosa Damixa Armaturenin, jolla tuohon aikaan oli suuria taloudellisia vaikeuksia, tappioista, eivätkä ne näin ollen olleet a priori luonteeltaan sellaisia täysin keinotekoisia järjestelyjä, jotka olisi toteutettu pelkästään verotuksellisessa tarkoituksessa.

47 Näin ollen esitettyyn kysymykseen on vastattava niin, että SEUT 49 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä

olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jolla kyseisessä jäsenvaltiossa asuvalle yhtiölle myönnetään siellä asuvan tytäryhtiön maksamia korkoja koskeva verovapautus niiltä osin kuin tytäryhtiö ei ole voinut vähentää vastaavia korkomenoja alikapitalisointitapauksissa sovellettavien, koronvähennysoikeutta rajoittavien säännösten vuoksi mutta jolla suljetaan pois sen oman alikapitalisointia koskevan lainsäädännön soveltamisesta mahdollisesti johtuva vapautus, jos tytäryhtiö asuu toisessa jäsenvaltiossa.

Oikeudenkäyntikulut

48 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

SEUT 49 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jolla kyseisessä jäsenvaltiossa asuvalle yhtiölle myönnetään siellä asuvan tytäryhtiön maksamia korkoja koskeva verovapautus niiltä osin kuin tytäryhtiö ei ole voinut vähentää vastaavia korkomenoja alikapitalisointitapauksissa sovellettavien, koronvähennysoikeutta rajoittavien säännösten vuoksi mutta jolla suljetaan pois sen oman alikapitalisointia koskevan lainsäädännön soveltamisesta mahdollisesti johtuva vapautus, jos tytäryhtiö asuu toisessa jäsenvaltiossa.

1 Oikeudenkäyntikieli: tanska.